

Šesti dan: "To sam ja za vas"

179. Središnja tajna Crkve kao "zajednice u Duhu" je slavlje Euharistije: u njoj Isus po svome Duhu Svetom preobražava skup vjernika u svoje "Tijelo" (= zajednica Božja = mjesna Crkva). Ako se to ne uzme ozbiljno, nestaje i strahopoštovanje pred Isusovom nazočnošću pod prilikom kruha i vina, koju izvodi Duh Sveti.

1. "Doista, ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomi i reče: 'Ovo je tijelo moje –za vas. Ovo činite meni na spomen. Tako i čašu po večeri govoreći: 'Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, menina spomen!' (1 Kor 11,23 sl.).

2. "Kad se dakle tako zajedno sastajete, to nije blagovanje Gospodnje ve

ere: ta svatko se priblagovanju prihvati svoje večere te jedan gladije, a drugi se opija. Zar nemate kuća da jedete i pijete? ili Crkvu Božju prezirete?... Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodaju navješćujete dok on ne dođe. Stoga tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. Jer tko jede i pije, sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela" (1 Kor 11,20 s11.26-29).

1. Što stoji u tekstu?

180. (1.) Na Posljednjoj večeri Isus je snagom svoga Duha domaćin, koji se sam daruje prisutnima. Pozivom učenicima: "Uzmite i jedite", "pijte iz njega svi!" (Mt 26,26 sl; Mk 14,22) biva jasno: Isus utemeljuje (u okviru židovske Pashalne večere) novo *zajedništvo* između sebe i svojih učenika i time "novi Savez" između Boga i svoga naroda. Samo *unutar* ovog događanja Isus postaje prisutan pod prilikama kruha i vina: on govori "Ovo je moje tijelo" ne kruhu ili nad kruhom, nego svojim učenicima! On ne samo da čini kruh i vino hranom, u kojoj je on sam nazočan, nego prisutne čini predstavnicima novog savezničkog Naroda.

Temeljni odnos na Posljednjoj večeri nije "Isus i kruh", nego "Isus i njegovi učenici".

Učenici trebaju postati zajednica koja snagom njegova Duha čuva "uspomenu" na njega i čeka ga. Ovo cjelovito događanje traži odgovor, vjeru učenika, tako da je slavlje *izmjenični odnos* između Isusa i njegovih učenika.

(2.) "Gospodnja večera" koju nam Pavao opisuje sastojala se od Euharistijskog slavlja i (prethodne) obične gozbe. Gore navedeni tekst izvješćuje o sljedećoj situaciji: sakuplja se u večernjim satima, posebno u nedjelje (1 Kor 16,2), u jednoj kući. Bolje stojeći članovi zajednice, koji slobodnije mogu raspolagati svojim vremenom, dolaze ranije. Oni donose sa

sobom hranu i piće, koji su namijenjeni i siromašnijim članovima zajednice, a koji ne mogu doprinijeti tom večernjem blagovanju. Oni ipak ne žele čekati i blaguju za sebe, "privatno", ono što su sa sobom donijeli, bez obzira na siromašnije članove zajednice.

181. Pavao svom oštrinom kori dobrostojeće jer svojim vladanjem očituju da "preziru Crkvu Božju" i "ne razlikuju tijela Gospodnjega". Ima više razloga u prilog tome da izraz "tijelo Gospodnje" ovdje ima dva značenja koja se dopunjuju:

1. Euharistijski *kruh*. On se samo tada može razlikovati od profanog, običnog kruha, ako se i skup može razlikovati od profanog, običnog skupa. Samo zajednica *vjernika* može "razlikovati tijelo Gospodnje";

2. *sastanak* kao "Tijelo Kristovo". "Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni" (1 Kor 12,13). Tko dakle ne razlikuje sastanak zajednice od "profanog" sastanka, podliježe sudu!

Obadva načina Isusove prisutnosti jasno se razlikuju i međusobno su povezana: kruh i vino Isus čini po svom Duhu Svetom sakramentalnim znakovima svojega tijela i svoje krvi; sastanak on oblikuje po tom istom Duhu Svetom jednim zajedništvom koje Pavao isto tako naziva "Tijelom Kristovim" (Kol 1,18.24; usp. 4,12.16; 5,23).

2. Značenje za nas

182. Obnova Crkve postaje i obnova bogoslužja. Usprkos mnogim nastojanjima u europskim Crkvama, i dalje opada posjet bogoslužju. Jedan od razloga je pomanjkanje iskustva duhovnog zajedništva u zajednicama i u samom bogoslužju. Svatko ostaje u biti "privatan kršćanin". U bogoslužju zajednice je međusobni odnos sudionika tek slabo osjetljiv. Oni stoje jedan uz drugoga i usmjereni su prema propovjedaonici i prema oltaru. Jedva dolazi do svijesti da Duh Sveti preobražava čitav skup u "Tijelo Kristovo", da je svatko za svakoga mjesto prisutnosti Duha Svetoga (1,163 si). Ali tek skup vjernika koji je po Duhu Svetom oblikovan u „Tijelo Kristovo“, može u nutrini zapaziti da su posvećeni kruh i vino pretvoreni u "tijelo i krv Gospodnju". Stoga se u staroj Crkvi Duh Sveti sazivao ne samo na darove kruha i vina, nego najprije na čitav skup!

1. Isus je prisutan na jedinstveni način u posvećenom kruhu i vinu.

2. Ujedno on čini skup svojim "tijelom".

Nadalje se u dijeljenju gozbenih darova jasno vidi da je Euharistija ujedno žrtva: Isus se na križu jedanput zauvijek u snazi Duha Svetoga "prinio Bogu (kao žrtva) bez mane" (Heb 9,14), za nas se žrtvovao. Ova žrtva se uprisutnjuje u slavljenju Gospodnje večere i u prinošenju njegova života nama. Primanje euharistijskih darova stoga nije samo "privatan" susret između Krista i pojedinca, nego je izvor i očitovanje Crkve kao "zajednice u Duhu".

Primate ono što jeste, i postat

ete ono što primete, Tijelo Kristovo! (Augustin)

Krist se dijeli nama i svakog pojedinog dublje unosi u svoje Tijelo, u Crkvu.

3. Što moram činiti?

183. 1. Isus i tebi kaže: "Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu" (IV 6,55 sl). Mnogi učenici su se smeli zbog tog Isusovog govora i nisu ga više slijedili. "Reče Isus stoga dvanaestorici: 'Da možda i vi ne kanite otići?!'" (Iv 6,67). I tebi Isus postavlja to pitanje. Hoćeš li mu s Petrom odgovoriti: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!" (Iv 6,68)? Isus želi imati zajedništvo s tobom i na novi ili produbljeni način želi te dovesti u zajedništvo svoje braće i sestara.

2. Pitaj se danas stoga također da li si spreman odreći se svog "privatnog" kršćanstva i tako biti član "Tijela Kristova" da svjesno tražiš zajedništvo sa sukršćanima. Iz seminara vjere nastaju novi oblici kršćanskog zajedničkog života: kućne zajednice, "kućne crkve", biblijski kružoci i druge grupe u župi. Duh Božji osposobit će te da svoj život sve više i više dijeliš s drugima i darovat će ti produbljeno shvaćanje otajstva Euharistije: ono je otajstvo zajedništva (*communio*) s Bogom i sa sukršćanima.

Zajednica budućnosti bit će zajedništvo iz (malih) zajedništava.